

Дело C-351/24

Преюдициално запитване

Дата на постъпване в Съда:

15 май 2024 г.

Запитваща юрисдикция:

Veszprémi Törvényszék (Унгария)

Дата на акта за преюдициално запитване:

29 април 2024 г.

Жалбоподател:

C/C Vámügynöki Kft.

Отвeтник:

Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Дирекция „Жалби“ на Националната данъчна и митническа администрация, Унгария)

Veszprémi Törvényszék (Общ съд Веспрем, Унгария)

[...]

По административно производство във връзка с отхвърлена молба за опрощаване на мита [...], образувано по жалба на **C/C Vámügynöki Kft.** ([...] Залаегерсег, Унгария[...]), жалбоподател, срещу **Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága** (Дирекция „Жалби“ на Националната данъчна и митническа администрация, Унгария) ([...] Будапеща, Унгария [...]), отивник, Veszprémi Törvényszék (Общ съд Веспрем) постанови настоящото

Определение

Запитващата юрисдикция [...] отправя до Съда на Европейския съюз следния преюдициален въпрос:

1. Трябва ли член 119, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за създаване на Митнически кодекс на Съюза (наричан по-нататък

„Митническият кодекс“) да се тълкува в смисъл, че не допуска национална практика, в съответствие с която се приема, че доказателство за произход е с невярно съдържание, без да се проведе процедурата, предвидена в член 32 от допълнението към Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход (наричана по-нататък „Конвенцията“)?

[...] [вътрешноправни процесуални въпроси]

Мотиви

Факти

Жалбоподателят, действайки от името на Best-Epil Kft. (вносител) като некосвен митнически представител, подава 20 пъти искания за допускане за свободно обращение на различни плодове и зеленчуци в периода между 17 декември 2021 г. и 26 февруари 2022 г. до Nemzeti Adó- és Vámhivatal Csongrád-Csanád Vármegyei Adó- és Vámigazgatósága (Данъчна и митническа дирекция за област Чонград-Чанад към Националната данъчна и митническа администрация, Унгария, наричана по-нататък „първоинстанционният митнически орган“). Като цяло стоките са изпращани от Албания, Турция или Косово, а като държава на произход е посочвана Албания или Турция. При допускането за свободно обращение е посочен преференциален код 300 в клетка 36 от митническата декларация и въз основа на приложените към нея доказателства за произход жалбоподателят е поискал размерът на митото да бъде преференциално третиран. В трите релевантни за настоящото производство случая пресните продукти (мандарини), изпратени от Косово с произход от Турция, доказан с документи за произход EUR.1 № A0104738, № A0104737 и № A0104736, са допуснати за свободно обращение съответно на 26 февруари 2022 г. [...], 22 февруари 2022 г. [...] и 3 февруари 2022 г. [...].

След допускането им за свободно обращение първоинстанционният митнически орган разпорежда на 5 май 2023 г. последваща проверка, в хода на която приема, че сертификатът за движение EUR.1, издаден от митническия орган на Косово, не е в съответствие с разпоредбите на Известие 2021/С 418/12 на Комисията относно прилагането на Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход или на протоколите относно правилата за произход, предвиждащи диагонална кумулация между договарящите страни по Конвенцията (наричано по-нататък „Известието на Комисията“), още повече като се има предвид, че преференциално третиране не може да се предоставя за селскостопански продукти между Европейския съюз, Косово и Турция и митническите органи на Косово нямат право да удостоверяват това обстоятелство. С оглед на горното първоинстанционният митнически орган

определя с решения от 16 август 2023 г. допълнителни задължения за мито в общ размер на 2 580 000 HUF [...] и отправя покана до жалбоподателя за заплащането им.

На 18 август 2023 г. жалбоподателят подава до първоинстанционния митнически орган молба за опрощаване на мита на основание член 116, параграф 1, буква в) от Митническият кодекс. Той посочва в молбата си, че са изпълнени условията на член 119, параграф 3 от Митническият кодекс, т.е. като се има предвид, че грешката в доказателството за произход EUR.1, издадено в рамките на Конвенцията, е резултат на грешка от страна на митническият орган, не трябва да се извършва изискваната от член 119, параграф 1, буква а) от Митническият кодекс преценка дали жалбоподателят е знаел за грешката.

Решение на ответника

Първоинстанционният митнически орган отхвърля молбата на жалбоподателя [...]. Ответникът, сезиран с подадената от жалбоподателя жалба по административен ред, потвърждава решението на първоинстанционния митнически орган [...].

В мотивите на решението си ответникът се позовава на член 116, параграф 1, буква в) от Митническият кодекс, както и на член 119, параграф 1, буква а) и параграф 3 от същия кодекс. В това отношение той посочва, че сертификатът за произход не е издаден в рамките на административното сътрудничество, предвидено в член 31 от допълнение I към Конвенцията, поради което не се прилага изключението по член 119, параграф 3 от Митническият кодекс, както и че съгласно член 119, параграф 1, буква а) от посочения кодекс е трябвало да се прецени дали жалбоподателят, според обстоятелствата, би могъл да открие грешката от страна на митническият орган. Той твърди още, че съгласно решение № 2/2022 на Kúria (Върховен съд, Унгария), постановено по производство за уеднаквяване на съдебната практика в областта на административното право, възможността грешката да бъде открита не може да се изключи с мотива, че самият жалбоподателят също е допуснал грешка.

В решението на ответника се посочва, че въпреки грешката от страна на митническият орган на Косово, жалбоподателят, според обстоятелствата, би могъл да я открие, като се има предвид, че той упражнява професионална дейност в митническата област, притежава необходимите митнически разрешения и съответните експертни познания и има опит в областта на митническото оформяне. Жалбоподателят би трябвало да е запознат с правилата относно преференциалното третиране, конвенциите в областта на митата и Известието на Комисията, така че би трябвало да му е известно, че сертификатите за движение EUR.1 са издадени с невярно съдържание. Според него грешката в сертификатите EUR.1, издадени от митническият

орган на Косово, е от такова естество, че би могла да бъде установена недвусмислено от документите и, според обстоятелствата, да бъде открита.

Становища на страните

Искане на жалбоподателя

Жалбоподателят подава жалба по съдебен ред срещу решението на ответника и иска това решение и решението на първоинстанционния митнически орган да бъдат отменени и преписката да бъде върната на последния за ново разглеждане. По отношение на незаконосъобразността жалбоподателят посочва в жалбата си, че съгласно член 116, параграф 1, буква в) от Митническият кодекс грешката на компетентните органи е основание за възстановяване или опрощаване на размера на вносите мита. Съгласно член 119, параграфи 1 и 3 от Митническият кодекс, когато преференциалното третиране се предоставя на базата на система за административно сътрудничество, ако сертификатът, издаден от органа на държава или територия извън митническата територия на Съюза, се окаже с невярно съдържание, се счита, че такава грешка не представлява грешка, която би могла да бъде открита от жалбоподателя по смисъла на член 119, параграф 1, буква а).

Жалбоподателят уточнява, че в рамките на административното сътрудничество, предвидено в член 31 от допълнение I към Конвенцията, органите са длъжни да изпратят образец от печатите и адреса за уведомяване. Според него обстоятелството, че митническите органи на Косово са използвали този образец от печата за издаването на сертификат за движение EUR.1, показва наличието на административното сътрудничество, предвидено в член 119, параграф 3 от Митническият кодекс. Ако се приеме твърдението на ответника, не би имало причина за съществуването на член 119, параграф 3 от Митническият кодекс и неговото прилагане би било невъзможно, тъй като член 31 от допълнение I към Конвенцията би го изпразнило от съдържание. Ответникът е трябвало да проведе процедурата по извършване на проверка, предвидена в член 32 от допълнение I към Конвенцията, като отпрати до митническия орган на Косово запитване относно точността на доказателството за произход. Жалбоподателят добросъвестно е разчитал, че митническият орган извън митническата територия на Съюза, като страна по Конвенцията, е издал доказателството за произход, прилагайки правилно Конвенцията и протоколите към нея.

Отговор на ответника

В своя отговор ответникът иска жалбата да бъде отхвърлена. По съществуването на спора той посочва, че митническият орган на страната на износа (Косово) не е имал право на основание на Известието на Комисията и на Конвенцията да удостовери мястото на преференциален произход на стоките (Турция).

Освен това, като се има предвид, че посочената грешка е видна от самото доказателство за произход, не е било необходимо ответникът да отправя до митническия орган на страната на износа запитване относно автентичността на документа, тъй като Конвенцията не съдържа разпоредба в това отношение. Той отрича, че издаването от митническия орган на сертификат EUR.1 чрез използване на образа от печата следва да се счита за административно сътрудничество. Според него член 31 от допълнение I към Конвенцията не съдържа правило в това отношение и не може да се тълкува разширително.

Митническият орган на Косово не е имал право да удостовери преференциалния произход от Турция. Проверката по член 32 от допълнение I към Конвенцията може да се извърши, когато митническият орган на договарящата страна вносител има основателни причини да се съмнява в автентичността на документа. Ответникът обаче не е имал такива съмнения при осъществяване на действията си, тъй като е могло да се установи по категоричен начин наличието на грешка от документите, както и че тези документи не могат да удостоверят мястото на произход, поради което не е провел процедурата по проверка на доказателството за произход.

Ответникът изтъква, че възстановяването на мита поради грешка от страна на органа, предвидено в член 116, параграф 1, буква в) от Митническият кодекс, може да се приложи само ако жалбоподателят, според обстоятелствата, не би могъл да открие грешката по смисъла на член 119, параграф 1, буква а) от Митническият кодекс. С оглед на неговите необходими експертни познания и опит в митническата област жалбоподателят би трябвало, според обстоятелствата, да открие грешката, тъй като тя е отразена в документите. Съгласно член 15, параграф 2, буква б) от Митническият кодекс лице, което подава митническа декларация, е отговорно за автентичността, точността и валидността на документите, придружаващи декларацията.

Ответникът посочва също, че съгласно член 119, параграф 1, буква б) от Митническият кодекс добросъвестността на жалбоподателя трябва да се преценява отделно, поради което тя не изключва факта, че той би могъл, според обстоятелствата, да открие грешката от страна на митническия орган.

Правото на Съюза

Член 116 от Регламент (ЕС) № 952/2013 за създаване на Митнически кодекс на Съюза (наричан по-нататък „Митническият кодекс“)

„1. Съгласно условията, предвидени в настоящия раздел, размерът на вносните или износните мита, се възстановява или опрощава на което и да е от следните основания:

- а) надвзети суми на вносните или износните мита;
 - б) дефектни стоки или стоки, които не съответстват на условията на договора;
 - в) грешка на компетентните органи;
 - г) в интерес на справедливостта.
- [...]“.

Член 119 от Митническия кодекс

„1. В случаи, различни от посочените в член 116, параграф 1, втора алинея и членове 117, 118 и 120, възстановяване или опрощаване на вносните или износните мита се извършва когато, в резултат на грешка от страна на компетентните органи, първоначално съобщеният размер на митническото задължение е бил по-малък от дължимия размер, ако са изпълнени следните условия:

- а) длъжникът, според обстоятелствата, не би могъл да открие тази грешка; и
- б) длъжникът е действал добросъвестно.

3. Когато преференциалното третиране на стоките се предоставя на базата на система за административно сътрудничество, включваща органите на държава или територия извън митническата територия на Съюза, ако издаденият от тези органи сертификат се окаже с невярно съдържание, това представлява грешка, която не би могла да бъде открита според обстоятелствата по смисъла на параграф 1, буква а).

Издаването на сертификат с невярно съдържание обаче не представлява грешка, когато сертификатът е бил издаден на базата на невярно представяне на фактите от страна на износителя, с изключение на случаите когато е очевидно, че органите, издали сертификата, са знаели или е трябвало да знаят, че стоките не отговарят на необходимите условия за ползване на преференциално третиране.

[...]“.

Член 64 от Митническия кодекс

„[...]

2. По отношение на стоки, които се ползват от преференциални мерки, посочени в споразуменията, които Съюзът е сключил с определени държави или територии извън митническата територия на Съюза или с групи такива

държави или територии, правилата за преференциалния произход се установяват в тези споразумения.

[...]".

Член 15 от допълнение I към Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход (наричана по-нататък „Конвенцията“)

„1. Продуктите с произход от някоя от договарящите страни се ползват, при внос в друга договаряща страна, от разпоредбите на съответните споразумения при представяне на едно от следните доказателства за произход:

а) сертификат за движение EUR.1, чийто образец е представен в приложение IIIа;

б) сертификат за движение EUR-MED, чийто образец е представен в приложение IIIб;

в) в случаите, посочени в член 21, параграф 1, декларация (наричана по-нататък „декларация за произход“ или „декларация за произход EUR-MED“), направена от износителя върху фактура, известие за доставка или друг търговски документ, който описва въпросните продукти достатъчно подробно, за да даде възможност те да бъдат идентифицирани. Текстовете на декларациите за произход се съдържат в приложения IVа и IVб.

[...]".

Член 31 от допълнение I към Конвенцията (Административно сътрудничество)

„1. Митническите органи на договарящите страни взаимно си предоставят чрез Европейската комисия образците от печатите, използвани в техните митнически учреждения за издаване на сертификати за движение EUR.1 и EUR-MED, както и адресите на митническите органи, отговорни за проверката на тези сертификати, на декларациите за произход и на декларациите за произход EUR-MED.

2. За да гарантират правилното прилагане на настоящата конвенция, договарящите страни се подпомагат взаимно чрез компетентните митнически администрации при проверка на автентичността на сертификатите за движение EUR.1 и EURMED, на декларациите за произход и на декларациите за произход EUR-MED, както и на верността на информацията, подадена в тези документи“.

Член 32 от допълнение I към конвенцията (Проверка на доказателствата за произход)

„1. Последващите проверки на доказателствата за произход се извършват чрез случаен подбор или когато митническите учреждения на договарящата страна вносител имат основателни причини да се съмняват в автентичността на тези документи, в статута на продукти с произход на въпросните продукти или в изпълнението на другите изисквания на настоящата конвенция.

2. За целите на изпълнението на разпоредбите на параграф 1 митническите органи на договарящата страна вносител връщат сертификата за движение EUR.1 или EUR-MED и фактурата, ако същата е била представена, декларацията за произход или декларацията за произход EUR-MED или копие от тези документи, на митническите органи на договарящата страна износител, като при необходимост посочват причините за исканата проверка. Всички документи и всяка информация, от които може да се направи заключение, че представената в доказателството за произход информация е неточна, се изпращат в подкрепа на искането за проверка.

3. Проверката се осъществява от митническите органи на договарящата страна износител. За тази цел те имат право да изискват всички доказателства и да провеждат всички проверки на счетоводната документация на износителите или всякакви други проверки, които сметнат за подходящи.

[...]“.

Известие 2021/C 418/12 на Комисията относно прилагането на Регионалната конвенция за паневросредиземноморските преференциални правила за произход или на протоколите относно правилата за произход, предвиждащи диагонална кумулация между договарящите страни по Конвенцията (наричано по-нататък „Известие на Комисията“)

„Напомняме, че диагонална кумулация може да се прилага единствено ако страните на крайното производство и на крайното местоназначение на стоките, са сключили споразумения за свободна търговия, съдържащи идентични правила за произход, с всички страни, участващи в придобиването на статус „с произход“ за стоките, т.е. с всички страни, от които произхождат използваните материали. Материалите с произход от страна, която не е сключила споразумения със страните на крайното производство и/или на крайното местоназначение, ще бъдат разглеждани като материали без произход. Конкретни примери са дадени в Обяснителните бележки към паневросредиземноморските протоколи за правила за произход.

[...]

В таблица 3 посочените дати обозначават датата на прилагане на протоколите за правилата за произход, предвиждащи диагонална кумулация, приложени към споразуменията за свободна търговия между ЕС, Турция и участниците в процеса на ЕС за стабилизиране и асоцииране. При всяко позоваване на Конвенцията в споразумение за свободна търговия между страните в тази таблица, в таблица 2 е добавена дата, предшествана от „(К)“.

Напомняме също, че материалите с произход от Турция, обхванати от митническия съюз между ЕС и Турция, могат да бъдат включени като материали с произход за целите на диагонална кумулация между Европейския съюз и държавите — участници в процеса на стабилизиране и асоцииране, с които има в сила протокол за произход.

[...]

Възможна е диагонална кумулация между Турция, Албания, Босна и Херцеговина, Косово, Северна Македония, Черна гора и Сърбия. Вижте обаче таблица 3 за възможността за диагонална кумулация между Европейския съюз, Турция, Албания, Босна и Херцеговина, Косово, Северна Македония, Черна гора и Сърбия.

[...]“.

За стоки, обхванати от митническия съюз между ЕС и Турция, датата на прилагане е 27 юли 2006 г., която дата не се прилага за селскостопански продукти и продукти от въглища и стомана. Между Турция и Косово началната дата на прилагане е 1 септември 2019 г.

Причини, поради които се отправя преюдициалното запитване

В настоящия случай запитващата юрисдикция иска да се установи дали ответникът в качеството му на митнически орган на договарящата страна вносител може да приеме по отношение на доказателството за произход, издадено на основание член 15 от допълнение I към Конвенцията, че митническият орган на договарящата страна износител е издал доказателството за произход в нарушение на правилата на Конвенцията или преди това трябва да проведе процедурата по извършване на проверка, предвидена в член 32 от допълнение I към Конвенцията.

Запитващата юрисдикция не намира в практиката на Съда на Европейския съюз дело, което да се отнася до тълкуването на член 119, параграф 3 от Митническият кодекс.

Преюдициалният въпрос е релевантен за настоящия спор, тъй като съгласно член 119, параграф 3 от Митническият кодекс освобождаването от

отговорност на жалбоподателя на основание член 119, параграф 1, буква а) от Митническия кодекс се основава единствено на издаването на сертификат с невярно съдържание в рамките на административно сътрудничество. Доказателствата за произход обаче обикновено не се издават в рамките на административното сътрудничество, предвидено в дял VI от Конвенцията, а на процедурите по дял V, така че може да е основателно твърдението на жалбоподателя, че стеснително тълкуване на правото на Съюза изпразва от съдържание член 119, параграф 3 от Митническия кодекс.

В настоящия случай страните не спорят, че по отношение на въпросните стоки не може да се приложи диагоналната кумулация, поради което има грешка в съдържанието на доказателството за произход EUR.1. По настоящия спор митническият орган приема решението си, без да проведе процедурата, предвидена в член 32 от допълнение I към Конвенцията, и без да отправи до митническия орган на Косово искане за проверка на съответствието на доказателството за произход.

Процедурата по дял VI, член 32 от допълнение I към Конвенцията се провежда в рамките на административно сътрудничество и може да бъде започната, когато митническият орган на договарящата страна вносител има основателни съмнения. Съгласно член 32, параграф 3 от допълнение I към Конвенцията митническият орган на договарящата страна износител е отговорен за извършването на проверката. В настоящия случай митническият орган твърди, че е безспорно и абсолютно сигурно, че са нарушени разпоредбите на Конвенцията и че митническият орган на договарящата страна износител не е имал право да удостовери произход, който да обоснове преференциалното третиране.

Според запитващата юрисдикция от член 119, параграф 3 от Митническия кодекс не става ясно дали в случай на установяване на грешка в доказателството за произход митническият орган на договарящата страна вносител може да приеме, че това доказателство е с невярно съдържание, без да проведе процедурата по проверка на доказателството за произход. Това означава, че съгласно член 119, параграф 1, буква а) от Митническия кодекс трябва да се прецени дали жалбоподателят, според обстоятелствата, би могъл да открие грешката. Ако, когато открие грешка в доказателството за произход, митническият орган трябва непременно и задължително да извърши проверката, предвидена в член 32 от допълнение I към Конвенцията, следва да се счита, че ако той приеме, че доказателството за произход е с невярно съдържание, жалбоподателят не би могъл да открие грешката по смисъла на член 119, параграф 3 от посочения кодекс. Ако митническият орган трябва задължително да отправи до митническия орган на страната на износа искане за извършване на проверка на доказателството за произход, преди да приеме решението си, в настоящия случай установените от митническия орган факти биха били непълни.

С оглед на гореизложеното запитващата юрисдикция иска Съдът да предостави тълкуване относно въпроса дали е в съответствие с член 119, параграф 3 от Митническият кодекс национална практика, в съответствие с която в случай на грешка в издадено от органите на държава или територия извън митническата територия на Съюза доказателство за произход митническият орган на договарящата страна вносител приема, че в доказателството за произход има грешка, без да проведе процедурата, предвидена в член 32 от допълнение I към Конвенцията.

[...] [вътрешноправни процесуални въпроси]

Веспрем, 29 април 2024 г.

[...] [подписи]

РАБОТЕН ДОКУМЕНТ